

-

מבואר בנביא, שכשדוד שלח להשיב את אוריה מהמלחמה, כדי שילך לביתו, ולא הלך לביתו, שאל אותו דוד מדוע לא עשה כדבריו, "ויאמר אוריה אל דוד הארון וישאל אל ויהודה ישבים בסכות ואדני יואב ועבדי אדני על פני השדה חנים ואני אבוא אל ביתי לאכל ולשתות ולשכב עם אשתי חנף וחי נפשו אם אעשה את הדבר הזה" (שמואל ב' י"א י"א).

- ולכאורה הכתוב הזה מסייע לדברי רבי יהודה בן לקיש, שכן מבואר בו, שבזמן המלחמה היו הארון והעם בסוכות, ואם כן יצא הארון עם ישראל למלחמה, ושני ארונות היו.

דף טז

- אולם חכמים אומרים, שאין מכאן קושיה על דבריהם, כי הארון הוזכר בכתוב הזה, הוא הארון שהיה במקומו, ולא יצא למלחמה, ונאמר בו שהיה בסוכה, כי באותו זמן עוד לא היה בבנין אלא באוהל, כמו שנאמר, "ויבאו את ארון ה' ויצגו אתו במקומו בתוך האהל אשר נטה לו דוד ויעל דוד עלות לפני ה' וישלמים" (שמואל ב' ו' י"ז).

דברים שנגזרו עם הארון

נתבאר, שלדעת רוב החכמים, לא גלה הארון לבבל, אלא נגזר נולהין יתבאר בעז"י מי נגזר ומדוע נגזר, ומבואר בברייתא, שיחד עם הארון, נגזרו גם הדברים הבאים שהיו עם הארון.

א. צנצנת המן

היא הצנצנת שנאמר בה, "ויאמר משה אל אהרן קח צנצנת אחת ותן שמה מלא העמר מן והנח אתו לפני ה' למשמרת לדורותיכם" (שמות ט"ז ל"ג).

וענין זה, שהיתה הצנצנת עם הארון, למד בגזרה שווה, שנאמר בארון "וניתתה אתו לפני הפרכת אשר על ארן העדת לפני הכפרת אשר על העדת אשר אונעך לך שמה" (שמות ל"ו ו') וכן נאמר בצנצנת "שמה".

ב. צלוחית שמן המשחה

היא שנאמר בה, "ונאל בני ישראל תדבר לאמר שמן משחת קדש יהיה זה לי לדורותיכם" (שמות ל"א א').

וענין זה, שהיתה צלוחית שמן המשחה עם הארון, כמו צנצנת המן, למד בגזרה שווה, שנאמר בה "לדורותיכם", וכן נאמר בצנצנת "לדורותיכם".